

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošiljanjem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrť leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v dijaškem
semenišču (Knaben-
seminar.)
Doležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

Slovenski GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste

prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopis.
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spro-
jemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice, če
se natisne enkrat 8 kr.
dvakrat . . . 12 „
trikrat . . . 16 „

Italijanski žugavei.

Avstrijskemu domoljuba se mora čudno zdeti, da se tako malo govori in piše o nevarnostih, ki našemu cesarstvu pretijo ob italijanskej meji. Liberalno-nemški listi še pomagajo vladinim tajilecem, češ, da ni nobene nevarnosti za nas od strani Italijanov, ki so do selej še vsakokrat bili pošteno od nas tepeni. Ali pristaviti se ima, da smo zadnji čas tudi vselej v kljub našim zmagam lepe dežele zgubili in jih novemu italijanskemu kraljestvu prepustiti morali, ker je imelo močnih zaveznikov, l. 1859 Francoze in l. 1866 Pruse. Ali se kaj podobnega nemore zopet zgoditi? Nam se to jako verjetno zdi ter mislimo, da je vojska prej ali selej neizogibna. Italijani se uže več let očitno na njo pripravljajo in sedaj so jihovi listi po vsej Italiji začeli kričati in upijati na Avstrijance, češ, „da se mi grozimo Italiji, ker ob mejah kupičimo grozovenskih trum krvilačnih vojakov“. To je se vé nesramna laž. Ali ravno ta laž nam je zanesljivo znamenje, da Lahi mislijo na boj, ker si po šegi in navadi vseh evropskih tolovajev uže sedaj prizadevajo krivdo bodočega krvi prelivanja zavaliti na Avstrijo. Jednako so delali pred vojsko l. 1859 in 1866, jednako kričijo na nas tudi sedaj!

Naša vlada je vsled tega, kar se v sosednej Italiji godi, prisiljena nekaj šane na južnem Tirolskem popraviti in par bataljonov vojščakov proti meji porinoti zavolj drznih italijanskih rogoviležev. To je vse in ni v nobenej razmeri do vojaških priprav, katere Italijani delajo blizu nas uže več let. Iz zanesljivih virov se poroča sledeče! Italijanska vlada je svoje brodoge pomnožila z velikanskimi ladijami oklopnicami. Planinskih lovecev ima 10 bataljonov in jih hoče še za 10 pomnožiti; vseh bo torej ravno toliko, kolikor je tirolskih deželnih lovecev; italijanski loveci so razstavljeni večjidel blizu naše meje. Artilerija za trdnjave in ženijski oddelki, konjeništvu, peš-regimenti, vse je bilo po vsej Italiji jednakomerno nastavljeno in nastanjeno. Zadnja leta so pa večino in prav na tihem potisnoli proti naši meji v Benečansko in Lombardijo.

Trdnjave: Verona, Peschiera, Mantova itd. dobile so novih kanonov in šane in je v njih nagromadenega neizmerno veliko streliva in vojne sprave. Pod orožje skuša italijanska vlada za stalno spraviti 400.000 mož, ki so vsi orožani z izvrstnimi Vetterli-puškami; artilerijo pomnožuje in zahteva od državnega zbora za vojaške potrebe 95 milijonov lir več, nego lani. To kaže, da se Italijanom uže mudi ter da vedó za zaveznike zoper nas. No, kateri so ti? To je lahko s prstom pokazati ter reči: vsi tisti, ki so nam vsled naše politike in svoje sebičnosti sovražni, kar so razven Švicarjev sedaj vsi naši sosedi: Bismarkovi Nemci, dalje Rusi, Rumuni, Srbi, Turki, Albanci in Črnogorci; še celó Angleži se repenčijo in nam branijo pot in trgovino v jugoslovanske dežele. Pomišljaja vreden je tudi rogovilež Košut, ki na Italijanskem prebiva. Akoprem uže star, upliva vendar še znatno na Magjare; zlasti poslanci levičarji, kojim vodja je židovski kričač Helfy, ne tajijo marveč se očitno hvalijo s kosmatim prijateljstvom Košutovim. Sploh kamorkoli pogledamo, povsod lahko zapazimo kako nevarnost za Avstrijo. Nevarnost je tem večja, ker nam sedaj težko kdo pokaže zanesljivega zunanjega zaveznika, zlasti pa nas Bog varuj zaveznika — Bismarka. Najboljši zavezniki so zadovoljni avstrijski narodi; pravično vladani bodo za obstanek mile svojo Avstrije radi žrtvovali imetje in kri ter z božjo pomočjo zopet premagali krivične napadnike.

Cerkvene zadeve.

Stolnej cerkvi v Mariboru je g. Kandolini, ki je nedavno umrl, blagodašno volil 10000 fl. in frančiškanskej 400 fl. Daritelj bil je ključar mestne cerkve od l. 1835 in je torej dobro vedel, kaka sirota da je; denarjev do sedaj ni imela nič, potreboč pa mnogo!

Ne navadna svečanost vršila je se v Gradci; tamošnji kuzoškof so obdani od dveh danajskih škofov podelili preč. g. Nogall-u sv. škofovsko blagoslovljenje. Novi višji duhoven so pomočni škof